

og i det Hele taget til Lovgivningsmagtens Faktorer, om man ikke vilde være villig til at deltage i et Forslag, der baade battede Noget, om end ikke meget stærkt, og derhos virkede strax, og efter min Opfattelse i sit Indhold og sine Følger var absolut retfærdigt. Jeg har da taget Indtægterne efter § 4 under Undersøgelser og ment, at naar Staten afgav Halvdelen deraf til Landets Kommunekasser, til Løttelse for de kommunale Statteyder, saa vilde alle saadanne kunne mærke Løttelsen af en saadan Beslutning. Jeg har ikke taget Rangskatten med, fordi den for det Første er temmelig ubetydelig, og fordi den derhos falder saa meget ulige paa de forskjellige Kommuner. Der er jo mange Kommuner, der ikke ere be-naadede med mange Rangspersoner, og som saaledes vilde komme til at staa meget tilbage ved Fordelingen. De øvrige Statter udgjøre efter § 4 — det er jo, som De veed, Gammelskatten, Landskatten, Lignings-skatten og Bygningsafgiften, baade af de Bygningsafgiftspligtige paa Landet, i Kjøb-stæderne og i Kjøbenhavn — 9,518,700 Kr.; hvis man nu sagde, som Forslaget her, at Statskassen skal refundere Halvdelen deraf til Kommunekasserne — Beboerne i Kom-munen ere ikke noget noliagtigt Udtryk, der skulde staa: De, som statte af stattepligtige Eiendomme og Bygninger i Kommunen; thi Vedkommende kunde jo eie Bygninger og bo et andet Sted, det er blot en lille Rettelse i Teksten — saa bliver det 4,759,350 Kr. Derved vilde være bunden, at Statteyderne, hvis man ikke paa anden Maade igjennem Lovgivningen fik det gjennemført, ville faae denne Løttelse stærkere at føle. Det er ikke rigtigt, hvad Ordføreren indvendte, at Løttelsen ikke falder retfærdigt, jeg veed ikke, hvorledes den skulde kunne falde retfærdigere, og jeg vilde ønske at høre en nærmere Ud-vekling deraf; thi naar der f. Ex. gaar til-bage til en Kommunekasse 5—6000 Kr. til Løttelse for den, og vedkommende Kommune-kasse ellers faar Indtægter efter Reglerne for Kommuneafgifters Erløggelse af tre mie og Hartkorn og en Fjerdedel For-godtgjørelse og Beilighed, saa faar Hartkornet Refuktion, der for de tre Fjerdedele af den ingen Tvivl, vil finde Sted. Derom er der Grund Gaandba, jeg begriber ikke, af hvilken afgift, ikke skulde være, som betale Bygnings-jeg ønsker derom denne Løttelse med denne Uretfærdighed for nærmere paavist, hvori dre man mener, at man skulde afgive Byg-til Fordel for de enkelte Statteyder; men det har jeg ikke tænket gaa med til. Et

saadant Nedslag for den enkelte Statteyder kan ikke ske paa Finantsloven, den maa ske ved en Organisationslov, og da er det muligt, at vi svimle derved, det skal jeg ikke nærmere omtale. Det mest Sandsh-nlige for mig er, at Finantsministeren vil modsætte sig, at dette sker paa Finantsloven, og at han mener, at det ikke kan blive til Lov, medmindre Lovgivningsmagtens Fak-torer, navnlig Landstinget og Folkethinget, kunne blive enige derom. Det er en kon-stitutionel Betragtning, hvis Rigtighed jeg indrømmer. Dette Spørgsmaal har jo al-deles Intet med den nuværende politiske Situation at gjøre; om Ministeriet hedder Poul eller Peer er ligegyldigt, det har kun med den nuværende økonomiske Situa-tion at gjøre, og ikke med Andet. Naar Folkethinget ikke i et saadant rent sag-ligt, rent upolitisk Anliggende tør tage en Afstemning efter sit fulde Hjerte, fordi det paa Forhaand veed, at Ministeriet og Lands-thinget ville være imod det, saa forekommer det mig at være langt under almindeligt Lavmaal af Evne til at ville; jeg kan ikke antage, det vilde være rigtigt. Og Folke-thinget en saadan Beslutning, som det i Er-kjendelsen af høiere politiske Hensyn kan faae Anledning til, og det dog ikke kunde fastholde den ved Lovens endelige Vedtagelse, uden at det ogjaa fik Tilslutning andet Steds, saa var der jo Intet tabt derved, det var et virkeligt Fingerpeg for Folk, der mulig kunde tænke paa en Gang, om end delvis, at ville imødetomme Folkethingets Meningstiljende-givelse. Der er sagt, at man ønsker Hart-kornsskatten nedsat; at det var den rigtige Veie at gaa at nedsætte Hartkornsskatten ved Lov i Stedet for at gaa den her anvisste Veie. Da det staaer i Betænkningen, vil jeg omtale det med et Par Ord. Jeg betvivler meget, at denne Betragtning er rigtig, thi Hart-kornsskattens Nedsættelse bliver ofte en ren Naadegave til de enkelte Individier, som al-deles intet Krav have derpaa. Lad os tænke os, at en Række af Personer have umiddel-bart, for en saadan Lov udkom, kjøbt deres Eiendomme beregnede efter den faste Stat, der ligger paa dem, og de saa ved Lov faae et bestemt personligt Nedslag i deres Afgif-ter. Jeg siger, det er en tvivlsom Foran-staltning, og lige overfor alle saadanne Gaardeiere, som for en Mennefskaalder siden fik Hartkornsegalisationsloven gennemført, fik kapitaliseret med 20 Gange og udbetalt i Obligationer osv., vilde det være en deilig Historie, hvis disse enkelte Personer, disse enkelte Familier oven i Kjøbet skulde have Statien paa Hartkorn nedsat for, hvad man